

under de fremtidige Forhandlinger maa komme til Erkendelse af, at det ikke gaar an at lade Løven strande paa det Punkt. Det ærede Medlem sagde jo ogsaa, at man havde jo i øvrigt Valgret for Kvinder i andre Lande; ja, jeg tror, at det er Tilfældet i de allerfleste Lande. Han erkendte dernæst ogsaa, at der i og for sig ikke var noget galt i det, og at der i og for sig ikke var nogen principiel Grund at anføre derimod. Han sagde endvidere, at han antog, at det slet ikke vilde øve nogen Indflydelse paa Kommunalbestyrelsens Sammensætning, han mente altsaa, at det intet havde at betyde for eller imod i saa Henseende. Ikke desto mindre var han imod Bestemmelsen og vilde fraraade Tinget at vedtage den, og derfor anførte han to Grunde. Den første Grund var Udtrykkene i Loven; han syntes ikke, at disse Udtryk vare tydelige nok. Uden at komme videre ind paa dette skal jeg kun sige, at er der intet andet i Vejen end Udtrykkene i Loven, kunde der maaske være Mulighed for, at man ved fortsat Forhandling kunde opnaa at finde andre Udtryk, som man kunde enes om, saa det kan ikke være nogen særlig god Grund. Efter min Stilling kan jeg ikke skønne rettere, end at det er en selvfølgelig Sag, at de Kvinder, som svare Skat til Kommunen, maa have samme Ret som Mændene ogsaa til at udøve Valgret; de have jo samme Interesse i Kommunens Anliggender og Kommunens Styrelse i det hele taget som Mændene. Det finder jeg saa naturligt, og jeg kan, ligesom det ærede Medlem, sige, at jeg kan ikke finde nogen principiel Grund at anføre derimod. Jeg kan nævne, at de selvstændige Kvinder, som jeg kender en Del af ude paa Landet, styre efter min Formening deres Sager med ligesaa stor Dygtighed som Mændene, og hvad Hjertelaget angaar, hvad Viljen til at udrette noget godt og fremme gode Foranstaltninger angaar, kan jeg ikke tro, at Kvinderne i nogen Maade staa tilbage for Mændene. Jeg finder derfor, at det er en naturlig Sag, at saadanne Kvinder, under de Vilkaar, Loven foreskriver, bør have Valgret til Kommunerne. — Den anden Grund, som det ærede Medlem havde mod Kvindernes Valgret, var, at han fandt, det vilde være urigtigt at indføre en saadan Bestemmelse for Kjøbenhavn og ikke for det øvrige Land. Deri kan jeg være fuldstændig enig med det ærede Medlem, at det ogsaa bør indføres for det øvrige Land, men det ærede Medlem vil forhaabentlig have lagt Mærke til, at de Forslag, som ere fremkomne fra det andet Tings

Side angaaende Valgret til Kommunalraadene for det øvrige Land, ogsaa indeholde en Bestemmelse om Kvinders Valgret, den samme Bestemmelse, som her er Tale om for Kjøbenhavns Vedkommende. I det Øjeblik det skal lykkes at faa den ulykkelige Valglov til Sogneraadene, som kun kan gøre ondt og Ulykker og bidrage til at udsaa Mistillid i Stedet for Tillid, sætte Skel, hvor der ikke bør være Skel, forandret, kan det ærede Medlem være sikker paa at finde os villige til at indføre den samme Regel for Kjøbenhavns Vedkommende som for Landet.

Da det ærede Medlem har anbefalet det, jeg anser for Hovedpunktet i denne Lov, nemlig at gaa til at udvide Valgretten til alle Skatteydere, tror jeg, at Hovedvanskeligheden for denne Lovs Fremgang er fjernet, og jeg vil haabe, at de Betæneligheder, han har angaaende Kvindernes Valgret, ikke skulle indeholde nogen videre Fare for Loven, saaledes at det kan lykkes at naa til et Resultat. Hermed tillader jeg mig at anbefale Sagen paa det bedste.

Mundberg: Det Forslag, som her foreligger, og som blev vedtaget i Folketinget i sidste Samling, er jo et betydeligt Fremskridt over for, hvad der tidligere er foreslaaet af Regeringen og fastholdt af Højre. Men ser man hen til den Udtalelse, som den højtærede Indenrigsminister fremkom med ved Forelæggelsen af Lovforslaget, og ser man endvidere hen til den Tale, der er holdt i Dag af Ordføreren for Højre, det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), faar man sine Tvivl om, hvorvidt denne Lov kommer igennem som den foreligger. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte, at det ærede kongevalgte Medlem gjorde en ret betydelig Indrømmelse lige over for det, der forlanges fra radikal Side, men jeg kan ikke se, at det virkelig var en betydelig Indrømmelse. Jeg ved ikke, om det gik andre Medlemmer, som det gik mig, men jeg havde nogen Besværlighed med at faa rigtig fat paa det ærede 11te kongevalgte Medlems egentlige Standpunkt. Saa vidt jeg imidlertid forstod det ærede Medlem, var hans Standpunkt det, at han vilde gaa med til at give alle skatteydende Borgere i Kjøbenhavn Valgret, dog saaledes, at vi her skulde have en højstbeskattet Vælgerklasse, der skulde vælge mere end Halvdelen af Kommunalbestyrelsens Medlemmer, den skulde nemlig vælge 19 af de 36, som vi nu have, medens den